

[Kalmæs]

der vil ske en betydelig udvidelse – i modsætning til, hvad hr. Fogh Rasmussen netop nævnte.

Vi vil gerne i udvalget undersøge den real-lønsgaranti, der er. Vi er ikke sikre på, at den er god nok, men vi vil undersøge, hvordan den virker, når man ser på forskellige inflationsrater og forskellige lønstigninger, og også se på, hvordan den er i forhold til den disponible realindkomst.

Der er et helt tredje problem, som det er væsentligt at drage frem, og det er spørgsmålet: hvor mange penge kommer der ud af det her? Der har oprindeligt været tale om 12 mia kr. om året, og det er nok det, der er brug for, for meningen med det er jo, at der skal skaffes nye arbejdspladser. Det er jo ikke bare meningen, at man skal sørge for, at det almennyttige byggeri kan køre videre, og at man skal sørge for, at det private byggeri kan fortsætte i uændret omfang. Nej, der skal mere byggeri til, og det vil sige, at der skal ganske betydelige beløb ind her. Hvordan vil regeringen sikre, at det sker? Ellers får vi jo ikke de nye arbejdspladser og heller ikke de ekstra boliger, som vi skulle have.

Til slut vil jeg gerne sige, at vi er i SF meget positive over for at få lavet en finansieringsreform baseret på indeksslån, og vi vil godt arbejde for, at den kan være klar til den 1. april, men vi synes også, det er meget vigtigt, at vi sikrer igennem vores arbejde her, at den reform ikke bare fungerer i 2 år, men også i 5 år og i 10 år og i 15 år. Det er det, vi vil prøve at arbejde på i udvalgsarbejdet og gennem ændringer søge at forbedre forslagene, således at forslagene kan virke også om flere år.

Thorndahl (FP):

Fremskridtspartiet har gennem alle de år, vi har været repræsenteret i folketinget, ønsket, at vore nuværende, traditionelle finansieringsmuligheder blev suppleret af indeksslån omsat på et frit marked som et hensigtsmæssigt supplement. På denne baggrund kan vi principielt tilslutte os det fremsatte forslag til lov om indeksregulerede realkreditlån.

Det andet forslag, vi har til behandling her, udvider først og fremmest det almennyttige byggeri. Vi er ikke og har aldrig været tilhængere af det såkaldte almennyttige byggeri, og vi kan derfor ikke medvirke til at

gennemføre forslaget om offentlig støtte til indeksfinansieret boligbyggeri.

De to forslag er imidlertid væsentlige elementer i regeringens såkaldte finansieringsreform. Der er derfor anledning til at se forslagene i en mere overordnet økonomisk og beskæftigelsesmæssig sammenhæng.

Så vidt jeg kan se af de beregninger, der er foretaget, ser det ud til, at regeringen forudsætter, at disse indeksregulerede realkreditobligationer kan afsættes uden kurstab – eller i hvert fald uden væsentligt kurstab. Hvis dette er rigtigt forstået, skal jeg bede boligministeren om detaljeret og grundigt at sandsynliggøre, at indeksobligationerne kan sælges uden kurstab.

Som det fremgår af bemærkningerne, indebærer indeksreguleringen, at ydelserne for nye ejerboliger det første år netto sådan i runde tal vil blive halverede, men herefter vil ydelserne, som det også fremgår af eksemplerne, stige nærmest eksponentielt. Hidtil har det været sådan, at huskøberne og bygherrer til enfamiliesboliger typisk har erhvervet sig en bolig, de lige præcis ikke har råd til, men får det ved i nogle år at gå ned i levestandard – ofte beskrevet som en havregrødskur. Hvis samme fremgangsmåde benyttes i forbindelse med erhvervelsen af indeksregulerede enfamiliesboliger, kan vi vel næppe undgå at opleve et betydeligt antal tvangsauktioner i løbet af nogle få år inden for den del af boligmarkedet, der bliver finansieret ved indeksregulerede realkreditlån. Denne vurdering er der jo mange der er fremkommet med, og det er også antydnet af foregående talere.

Det er svært ikke at få fornemmelsen af, at der med denne finansieringsreform i den nuværende økonomiske situation, landet befinder sig i, nærmest sigtes bevidst mod at lokke mennesker, der reelt ikke har råd til at erhverve sig en ejerbolig, til at købe en sådan ejendom med de meget ubehagelige og tragiske menneskelige og samfundsmæssige omkostninger, indeksregulering i så fald vil kunne indebære for mange mennesker i løbet af blot nogle få år. Hvis regeringen ikke bevidst satser på at lokke medborgere til at erhverve ejendom, de faktisk og reelt i løbet af nogle få år ikke har råd til at beholde, så vil jeg gerne vide, hvad regeringen i så fald vil gøre for at forhindre, at reformen får en sådan virkning, og hvordan regeringen i øvrigt vil